מגישה: מוריה אלגרבלי

שאלה 5: תקציב אגליטרי

הגדרה: תקציב אגליטרי הוא תקציב הממקסם את הערך הנמוך ביותר. כלומר, הוא פותר את הבעיה :הבאה

max[d] min[i] ui(d)

לכל אחת מהתכונות למטה, הוכיחו שכל תקציב אגליטרי מקיים את התכונה הזאת, או הביאו דוגמה נגדית.

- א. הוגן ליחידים.
- ב. הוגן לקבוצות.
 - ג. יעיל פארטו.
- * ד. מגלה-אמת.

פתרון:

- אומר שהולך לצאת לכל אחד לא פחות מהממוצע, אחרת לא מקסם את המינימום.)

עבור 3 אנשים, ו4 תחומים, תקציב של 6000:

אדם 1: א+ב

אדם 2: ב+ג

התקציב: ב': 3000, ד': 3000, ממקסם את המינימום,

(4000=2000*2

- (אינטואיטיבית: זה שעכשיו מיקסמו עליו, לא ירצה לשנות כי כרגע המצב עבורו הוא הכי טוב שיכול להיות)
- לפי מה שלמדנו בהרצאה 2, אם כל השחקנים מייחסים ערך גדול מ-0 לכל משאב, אז כל חלוקה אגליטרית היא יעילה פארטו.

נתאים את אותו הרעיון לתקציב אגליטרי: אם לכל השחקנים קיים לפחות תחום אחד

שבחרו לתקצב, אז תקציב אגליטרי הוא יעיל פארטו.

הוכחה:

נתון תקציב אגליטרי א', שבו הערך הקטן ביותר - נניח בשלילה שקיים לו שיפור פארטו x הוא תקציב **ב'**.

בתקציב ב', הערך שמקבל כל שחקן הוא לפחות x, וחלק מקבלים ערך גדול מ-X.

נבחר שחקן שערכו בתקציב **ב'** גדול מ-x. ניקח ממנו קצת (מאיזשהו תחום) כך שעדיין ערכו גדול מ-x, ונחלק את חלק זה שווה בשווה בין כלל התחומים שנבחרו ע"י מישהו.

קיבלנו תקציב חדש, נקרא לו תקציב **ג'.** כל השחקנים בחרו לפחות תחום אחד לתקצב, ולכן בחלוקה **ג'**, לכל השחקנים יש ערך גדול מ-

א. כל תקציב אגליטרי הינו הוגן ליחידים. (רעיון: כיוון שהוא ממקסם את היוטיליטי הנמוך ביותר,

לא הוגן לקבוצות. דוגמה נגדית:

אדם 3: ד

אבל כפי שאפשר לראות, תת הקבוצה {א,ב,ג} קיבלה פחות מהחלק ההוגן שלה (שהוא

חלוקה אגליטרית ויעילות

משפט: אם כל השחקנים מייחסים ערר ג*דול מ-0* לכל משאב, אז כל חלוקה אגליטרית היא יעילה-פארטו.

הוכחה: נתונה חלוקה אגליטרית **א**. שבה הערך הקטן ביותר הוא x. נניח בשלילה שקיים לה שיפור-פארטו - חלוקה ב.

- בחלוקה ב, לכל השחקנים יש ערך לפחות x, ולחלק מהשחקנים יש ערך גדול מ-x.
- נבחר שחקן שערכו בחלוקה ב גדול מ-x. ניקח ממנו כמות קטנה מאד של משאב כלשהו, כך שערכו יישאר גדול מ-x. נחלק את המשאב שווה בשווה בין כל שאר השחקנים. קיבלנו חלוקה חדשה; נקרא לה **ג**.
- כל השחקנים מייחסים ערך גדול מ-0 לכל משאב, ולכן בחלוקה **ג**, לכל השחקנים יש ערך גדול מ-x. לכן, הערך הקטן ביותר בחלוקה **ג** גדול מ-x – סתירה להנחה שחלוקה *** ממקסמת את הערך הקטן ביותר.

חלוקה אגליטרית ויעילות

אם חלק מהשחקנים מייחסים ערך 0 לחלק מהמשאבים, אז לא כל חלוקה אגליטרית היא יעילה. דוגמה:

> נפט פלדה 100 0 :עמי 50 0 :תמי

- החלוקה שנותנת חצי מהפלדה לעמי, ואת כל השאר לתמי, היא אגליטרית (מדוע?).
 - אבל היא לא יעילה פארטו (מדוע?).

.X

סתירה להנחה שתקציב א' ממקסם את הערך הקטן ביותר.

אם שחקן לא בחר באף תחום לתקצב, למשל במקרה הבא:

	אוניברסיטה	גן ילדים
עמי: ערכים	0	0
תמי: ערכים	0	100

נניח שהתקציב כולו שווה ל100. התקצוב הבא: (50,50) הוא אגליטרי- כי ממקסם את הערך המינימלי- שישאר 0 לא משנה מה נעשה,

אבל לא יעיל פארטו, כי אפשר לתקצב גם כך: (100,0)

ד. האלגוריתם לא מגלה אמת. דוגמה נגדית:

עבור 4 נושאים ו5 אנשים, תקציב 600:

:קלט: אב, אג,אד,בג,א

:התקציב הבא ממקסם את הערך הנמוך ביותר

(0,0,300,300)

אם השחקן השלישי שכרגע התועלת שלו היא 300, היה משנה ואומר רק ד':

התקציב הבא ממקסם את הערך הנמוך ביותר:

(200,0,200,200)

ועכשיו התועלת שלו גדלה והיא 400.

הרוויח מאי אמירת האמת.